

Πνευματική ζωή μέσα στον υλικό κόσμο (Άγιος Θεοφάνης ὁ Ἐγκλειστος)

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Αγ. Θεοφάνης ο Ἐγκλειστος / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#)

Τὸ νὰ κρατηθεῖς μακριὰ ἀπὸ τὸν κόσμο εἶναι, βέβαια, ἀδύνατο. Ἀρνήσου, ὅμως, ὅσο εἶναι δυνατό, νὰ μπεῖς στὸν κυκεῶνα τῆς κοσμικῆς ζωῆς. Καὶ ὅταν, παρὰ τὴ θέλησή σου, σὲ κάποια περίπτωση ἀναγκαστεῖς νὰ μπεῖς, φέρσου σὰν νὰ μὴ βρίσκεσαι ἐκεῖ: Βλέπε δίχως νὰ βλέπεις καὶ ἄκου δίχως ν' ἀκοῦς. Τὰ μάτια σου, δηλαδή, ἄς ἀδιαφοροῦν γιὰ ὅ,τι βλέπουν, καὶ τ' αὐτιά σου ἄς μὴ δίνουν σημασία σ' ὅ,τι ἀκοῦνε. Φαινομενικὰ, νὰ συμπεριφέρεσαι ὅπως καὶ οἱ ἄλλοι. Νὰ εἶσαι τίμια καὶ εἰλικρινής. Φύλαξε, ὅμως, τὴν καρδιά σου ἀπὸ συμπάθειες καὶ θέλγητρα. Προσοχὴ προπάντων σὲ τοῦτο: Φύλαξε τὴν καρδιά σου! Ἔτσι θὰ βρίσκεσαι στὸν κόσμο μόνο σωματικά, ὄχι καὶ ψυχικά, ἐκπληρώνοντας τὴν ἀποστολικὴ παραγγελία: «...καὶ ὅσοι ἀσχολοῦνται μὲ τὰ ἐγκόσμια, ἄς ζοῦν σὰν νὰ μὴν ἀσχολοῦνται καθόλου μ' αὐτά» (Ἄ' Κόρ. 7:31). Θὰ βρίσκεσαι, δηλαδή, σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸν κόσμο καί, ὅποτε

εἶναι ἀνάγκη, θὰ συμμετέχεις σὲ ἐκδηλώσεις τῆς κοσμικῆς ζωῆς. Ἐφόσον, ὅμως, κρατᾷς τὴν καρδιά σου σὲ ἀπόσταση, δὲν θὰ κάνεις κακὴ χρῆση αὐτῆς τῆς ζωῆς. Μ' ἄλλα λόγια, δὲν θὰ συμμετέχεις στὴν κοσμικὴ ζωὴ ἐπειδὴ τὸ ἐπιθυμεῖς, ἀλλὰ μόνο ἐπειδὴ θὰ σὲ ὑποχρεώνουν κάποιες ἀναπόφευκτες περιστάσεις.

Μοῦ ἔγραψες ὅτι οἱ οἰκιακὲς ἀσχολίες ἀποσποῦν τὴ σκέψη σου ἀπὸ τὸν Θεό... Ὑπάρχει κάποια μέθοδος, μὲ τὴν ὁποία μποροῦμε ὄχι μόνο νὰ ἀποτρέψουμε τὴ μαγνήτιση τοῦ νοῦ ἀπὸ τὰ αἰσθητὰ ἀντικείμενα, ἀλλὰ καὶ νὰ κατορθώσουμε τὴν ἀναγωγή του μέσω αὐτῶν τῶν ἀντικειμένων, στὸν Θεό... Καθετὶ τὸ ὑλικὸ θὰ ἀποκαλύπτει στὸν νοῦ σου μία πνευματικὴ ἀλήθεια. Νὰ μερικὰ παραδείγματα:

Βλέπεις ἕναν λεκὲ σὲ λευκὸ φόρεμα καὶ λυπᾷσαι γι' αὐτό. Συλλογίσου τότε πόση εἶναι ἡ λύπη τοῦ Κυρίου, τῶν ἀγγέλων καὶ τῶν ἀγίων, ὅταν βλέπουν τοὺς λεκέδες τῆς ἁμαρτίας στὶς ψυχές μας, ποὺ δημιουργήθηκαν ἄσπιλες, σύμφωνα μὲ τὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, ἀνακαινίστηκαν στὴν κολυμβήθρα τοῦ Βαπτίσματος καὶ καθάριστηκαν μὲ τὰ δάκρυα τῆς μετάνοιας.

Βλέπεις τὰ μικρὰ παιδιά, ὅταν οἱ γονεῖς τους τὰ ἀφήνουν μόνα, νὰ τρέχουν πέρα-δῶθε καὶ νὰ χαλᾶνε τὸν κόσμο. Σκέψου τότε, ὅτι κάπως ἔτσι κάνουν οἱ ψυχές μας, ὅταν ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὸν Θεὸ καὶ χάσουν τὸν φόβο Του.

Μυρίζεις ἓνα τριαντάφυλλο καὶ εὐφραίνεσαι· μυρίζεις, ἀπεναντίας, κάτι ἄλλο, πὺ ἔχει δυσάρεστη ὄσμή, καὶ γυρίζεις ἄλλοῦ τὸ πρόσωπό σου μὲ ἀηδία. Σκέψου τότε, ὅτι κάθε ψυχὴ ἀναδίδει κάποια ὄσμή, ἢ ἀγαθὴ ψυχὴ εὐχάριστη καὶ ἢ ἐμπαθὴς ψυχὴ δυσάρεστη. Οἱ ἄγγελοι καὶ οἱ ἅγιοι τοῦ Θεοῦ, μερικὲς φορές ἀκόμα καὶ οἱ δίκαιοι ἄνθρωποι πάνω στὴ γῆ, αἰσθάνονται αὐτὴν τὴν ὄσμή. Γιὰ τὶς εὖσομες ψυχὲς χαίρονται, ἐνῶ γιὰ τὶς δύσοσμες λυποῦνται.

Ὅποιοδήποτε πράγμα ἢ γεγονὸς μπορεῖ νὰ γίνῃ ἀφορμὴ γιὰ πνευματικὲς σκέψεις, διαφορετικὲς σὲ κάθε ἄνθρωπο. Ὅλα ὅσα σὲ περιβάλλουν μποροῦν νὰ σοῦ χρησιμεύσουν γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτό. Ἄρχισε ἀπὸ τὸ σπίτι σου καὶ ξανακοίταξε μὲ πνευματικὸ βλέμμα τὸ καθετὶ ἐκεῖ μέσα –τοὺς τοίχους, τὴ στέγη, τὰ θεμέλια, τὰ παράθυρα, τὸν φουῦρνο, τὰ τραπέζια, τὶς καρέκλες, τοὺς καθρέφτες κλπ. Συνέχισε μὲ τὰ πρόσωπα πὺ ζοῦν ἢ ἔρχονται στὸ σπίτι σου –τοὺς γονεῖς σου, τὰ ἀδέλφια σου, τοὺς ὑπηρέτες, τοὺς ἐπισκέπτες. Κάνε τὸ ἴδιο μὲ τὰ γεγονότα τῆς καθημερινῆς ζωῆς –τὸ πρωινὸ ξύπνημα, τὴν ἀνταλλαγὴ χαιρετισμῶν, τὸ γεῦμα, τὴ δουλειά, τὴν ἀναχώρηση, τὴν ἐπιστροφή, τὸ κολατσιό, τὴν ψυχαγωγία, τὸ τραγούδι, τὴν ἡμέρα, τὴ νύχτα, τὸν ὕπνο...

Ἔτσι, κάθε πράγμα καὶ κάθε γεγονὸς θὰ εἶναι γιὰ σένα κάτι σὰν ἱερὸ βιβλίο ἢ κεφάλαιο ἀπὸ ἱερὸ βιβλίο. Κάθε ἀντικείμενο, κάθε ἀσχολία, κάθε ἔργο θὰ σὲ κάνει νὰ σκέφτεσαι τὸν Θεό. Θὰ κινεῖσαι μέσα στὸν ὑλικὸ κόσμο σὰν σὲ κόσμο πνευματικὸ. Ὅλα θὰ σοῦ μιλοῦν γιὰ τὸν Θεό. Ὅλα θὰ κρατοῦν τὸν νοῦ σου προσηλωμένο σ' Αὐτόν. Καὶ ἂν σ' αὐτὴν τὴ μνήμη προσθέτεις κάθε φορὰ τὸν φόβο τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ δέος μπροστὰ στὴν ἀπειρὴ μεγαλοσύνη Του, τότε τί ἄλλους δασκάλους καὶ συμβούλους χρειάζεσαι.

Πηγή: agiazoni.gr